

Memòries latents del confinament

Text i fotos > MIREIA TOR

El 2020 serà un any que sempre formarà part de la memòria col·lectiva. El projecte fotogràfic exposat aquí és el resultat de donar veu a un cercle pròxim d'amigues i conegudes, que invito a experimentar amb la fotografia terapèutica. La fotografia terapèutica serveix perquè connectem amb el nostre món interior i amb el dels altres. En un nivell més pràctic, serveix perquè les persones gestionin els seus mons interiors i els puguin compartir exterioritzant-los amb paraules, escrits o imatges pròpies.

Què van sentir? En tenen records bons o dolents? O una mica de cada? Connecto la meua visió fotogràfica a través del text que dues d'elles m'ofereixen, i així es crea la sinergia. Aquestes són algunes de les imatges resultants, memòries latents del confinament.

Jordina Costa Medina, agost del 2020: «El més petit mira per la finestra. No hi ha trànsit ni veïns. *Quan podrem tornar a sortir?*, pregunta el germà gran. Tancats a casa, creant vincles, instants que perduraran

en la nostra pell. Moltes dies, massa dies, sense veure ningú més.

Arriba el conflicte. Sort en tenim, dels moments de concentració i experimentació. Tot és nou i encara apareixen primeres vegades en algunes coses que fem. Ens acompanyem en un món que ens hem creat, imaginari però molt real. Ens estimem i ens fem més família.

A fora plou a bots i barrals. Agafem les botes i sortim a mullar-nos. Sortim a deixar totes les ganes de respirar llibertat en cada toll, en cada salt.»

Mercè Font Rodà, setembre del 2020: «La pandèmia va tenir la seva part positiva, ens va donar més temps a totes dues per seguir gaudint, l'una de l'altra, entre sons. Gràcies a la tecnologia vam seguir tots connectats amb el món, sense distàncies. Una de les poques coses que es van aturar van ser les loteries a què jugava i segueixo jugant amb les companyes de *birres*. I van arribar els retrobaments amb les àvies i el mar.»

